

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
KRÁSA KOLEM I V NÁS
Veronika Dusilová

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu
Studijní program Design
Studijní obor Design kovu a šperku

Bakalářská práce
KRÁSA KOLEM I V NÁS
Veronika Dusilová

Vedoucí práce: doc. M.A. Petr Vogel
Katedra Designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2019

(vkládací)

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2019

podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji své rodině, která mi dává příležitost studovat a rozvíjet tím svou osobnost.

Dále děkuji panu doc. Petru Vogelovi, M.A. za konstruktivní kritiku a rady, které dopomohly samotné dílo formovat a utvářet.

Poděkování patří také dílenské pedagožce Mgr. Miroslavě Veselé za vstřícnost v průběhu celého studia.

OBSAH

1. POPIS PŘÍPRAVY A REFLEXE PROCESU VLASTNÍ TVORBY	7
1.1 Reflexe vlastní tvorby	7
1.2 Důvod výběru tématu.....	9
1.3 Rešerše.....	10
2. VÝVOJ DÍLA, CÍL PRÁCE	11
3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	13
3.1 Použité materiály.....	15
3.2 Zpracování.....	16
3.3 Fotodokumentace procesu tvorby	17
4. POPIS VÝSLEDNÉHO DÍLA A JEHO VYUŽITÍ, ČI ADJUSTACE	28
4.1 Podrobný popis díla	29
5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	30
a) Knižní a periodická literatura.....	30
b) Internetové zdroje.....	30
6. RESUMÉ	31
7. SEZNAM PŘÍLOH	32

1. POPIS PŘÍPRAVY A REFLEXE PROCESU VLASTNÍ TVORBY

V úvodu bakalářské práce bych se chtěla zmínit o vývoji své autorské tvorby. Má tvorba se vyvíjí a formuje každým dnem. Utváří ji prostředí, ve kterém žijí, lidé, se kterými se setkávám. To vše mi dává nové pohledy na svět a skutečnosti. V minulosti se má práce věnovala především tvorbě produktu jako takového (šperku), málokdy samotnému konceptu. Zpracování konceptuální myšlenky v tvorbě bylo v mých pracích převratem. Šperk tak nebyl jen strohým objektem, ale dostal nové rozměry. Začala jsem přemýšlet o tom, co vlastně šperk znamená, jaké má kořeny a s čím je spjat. Pro mě osobně je šperk spojen s člověkem. Již v dobách minulých vyjadřoval naši lidskost, popisoval, kdo jsme a kam patříme. Tomuto tématu lidskosti jsem se začala věnovat. Hledala jsem odpověď na otázky, čím jsme a jak vnímáme svět.

Zaujala mne myšlenka propojení výtvarna s člověkem skrze smysly, a to nejen po stránce vizuální, ale pomocí haptiky, čichu atp...

Šperk vnímám jako něco, co člověku umožňuje vypovědět svůj příběh, svoje já. Do své tvorby se snažím tuto skutečnost vtisknout.

1.1 Reflexe vlastní tvorby

Má tvorba se začala do současné podoby odvíjet od prvního ročníku studia, kdy jsem dostala zadání vytvořit pečetní prsten. Tato práce mne zaujala tím, že ke svému zpracování autor musí projít stádiem rešerše. Pečetní prsten nebyl pouhou ozdobou, ale plnil určitou danou funkci.

Pečetní prsten byl poslední prací, kdy jsem se věnovala především formě, nikoli celkovému konceptu.

V dalším semestru prvního ročníku jsem zpracovávala téma „Být součástí“. Tato práce byla pro mou nynější tvorbu a tím pádem i pro bakalářskou práci klíčová. Dle zadání jsem měla vytvořit sedm broží. Poprvé jsem se přiblížila ke konceptu, který zpracovává i má bakalářská práce, a sice tématem smyslů.

Díky této práci jsem si uvědomila, jak důležitou funkci mají pro nás vůně, doteky a další smysly. Právě ony nám umožňují spojení s okolním světem. Na základě vůní jsme například schopni vybavit si nejrůznější vzpomínky z minulosti, zavzpomínat, jak voněly dřevěné skříně v bytě babičky, jak voní louka, ve které jsme jako děti ležely. Jak voní naši nejbližší? Touto otázkou jsem se začala zabývat. Každou brož jsem věnovala jednomu svému nejbližšímu. Do brože/objektu jsem komponovala vůně, které mi daného jedince asociovaly. Na povrchu jsem využila reliéfního obtisku kůže konkrétního člověka. Mým cílem bylo vytvořit „hmatky“, které mi na základě doteku s reliéfem a vůně navodily určitý pocit a prožitek. *„Dotknout se něčeho znamená situovat sebe sama do vztahu vůči dané věci.“*¹

Jak jsem se již zmínila výše, tato práce byla důležitým krokem pro objevení nového směru mé dosavadní tvorby.

¹ BERGER, John et al. *Způsoby vidění*. 1. vydání. V Praze: Labyrint, 2016. 150 stran. Labyrint fresh eye; 3. svazek. ISBN 978-80-87260-78-4. (s.7)

1.2 Důvod výběru tématu

Krása kolem i v nás. Každého z nás vnímám jako krásnou bytost. Takovou, která od nepaměti žije v harmonii s krásou kolem nás – přírodou. Prostřednictvím této práce chci mimo jiné vyjádřit myšlenku návratu „ke kořenům“.

Ve své bakalářské práci se zabývám tématem smyslových vjemů, které navazují na mou tvorbu z předchozích ročníků. *„Antropologická literatura popisuje nespočet kultur, v nichž neustává privátní důležitost čichu, vůní, chutí a hmatu v kolektivním chování a komunikaci.“*²

Zrak jako smysl, který nám zprostředkovává okolní svět. Zrcadlí, jak věci vypadají, jak na nás působí, a na tomto základě se v našem nitru vytvářejí pocity. *„Avšak svět oka způsobuje, že žijeme stále více v ustavičné přítomnosti, kterou zplošťuje rychlost a simultánnost.“*³ Beru-li na vědomí umění, je dle mého názoru někdy zrak příliš povrchní smysl na to, abychom dané dílo pochopili do hloubky a poznali všechny jeho aspekty. Myslím si, že při možnosti k dílu přičichnout, dotknout se ho a ucítit jeho strukturu jsme schopni určitého propojení s daným objektem. Stejně tak vnímám i člověka a jeho potřeby. Každý z nás je na smyslech závislý. To ony dávají našemu životu „smysl“. Například své nejbližší dokážeme identifikovat nejen podle toho, jak vypadají – vizuální podoby, ale také na základě toho, jak voní, jaký mají hlas... Tyto smyslové paměťové vzorce využíváme již od první chvíle, kdy jsme spatřili světlo tohoto světa. Právě novorozenec má na základě vůní pevnou vazbu se svou matkou. Což je pro mne fascinující.

² PALLASMAA, Juhani. *Oči kůže: architektura a smysly*. Zlín: Archa, 2012. 85 stran. a Architektura. ISBN 978-80-87545-10-2. (s.32)

³ PALLASMAA, Juhani. *Oči kůže: architektura a smysly*. Zlín: Archa, 2012. 85 stran. a Architektura. ISBN 978-80-87545-10-2. (s.28)

1.3 Rešerše

Důležitou součástí vzniku své bakalářské práce byla rešerše. Zaujala mne tvorba nizozemského umělce jménem Ruudt Peters. V jeho kolekci náhrdelníků Lingam se zabývá symboly plodnosti. Konkrétně těmi mužskými. Inspiruje se lingami, které byly nalezeny v Indii, Thajsku, Kambodži, nebo které objevil při svých cestách po jižní a jihovýchodní Asii. Tyto symboly byly uctívány v chrámech a mnoho mužů je nosívalo pod oblečením jako talisman. Vyjadřují lidské hodnoty jako je samotný život, plodnost a sex. Peters se zabývá situací nynějšího světa, kdy tyto pradávné symboly plodnosti jsou v mnoha zemích světa považovány za cosi vulgárního, co by mělo zůstat tabu. Ve své tvorbě se tedy snaží o znovuzrození těchto symbolů.

Mou hlavní inspirací jsou první výtvarné projevy z dob pravěku. Zaujaly mne nálezy falických a jiných bujných tvarů z jeskyně La Madeleine ve Francii, které na první pohled jasně dávají najevo svůj prapůvod v plodnosti. Našlo se zde několik objektů, u kterých se neví, zdali měly plnit funkci talismanu, či každodenní pomůcky. Tento moment blíže popisuji v dalších kapitolách své bakalářské práce.

Dále mne zaujala tvorba umělkyně Marijke Schurink, která se pohybuje mezi volným konceptuálním uměním a šperkem. Využívá často netradičních materiálů (kapky vody, dřevo, mýdlo, slaninu, šneky, atd...). V každém jejím díle spatřuji inspiraci v lidskosti jako takové. Materiály, které využívá, mám spjaté s určitými primárními lidskými potřebami. Její vyjadřování mi připadá velmi blízké. (viz. příloha č.4)

2. VÝVOJ DÍLA, CÍL PRÁCE

Na začátku jsem si uvědomila, že abych otevřela dveře, které mne zavedou k novému podnětu vytvořit dílo, musím nejprve otevřít dveře sama v sobě. Nikdy předtím jsem takto nepřemýšlela. Nyní jsem chtěla vyjádřit své nitro, uvědomit si, co je pro mne samotnou důležité. Co mne naplňuje a jakým směrem se chci vydat. Strávila jsem nějaký čas jen se svým vnitřním já. Myslím si, že pokud chci vytvářet šperky a objekty právě pro člověka, musím chápat jeho podstatu. Snažila jsem se proto nejprve pochopit sama sebe jako člověka. Jaké mám potřeby, co je pro mne důležité a jak vnímám svět.

Po této vnitřní cestě poznání jsem se vydala na cestu porozumění a zopakování si pro sebe, co pro mě šperk vlastně znamená. Proč se tvorbou šperku vlastně zabývám? Je to pro mne jedinečné médium, které není jen zbytečnou marnotratností, jako tomu mnohdy bylo například v období rokoka, ale je pro mě příběhem, který mohu nositeli vyjádřit. Toto vyjádření však nabývá svého kouzla tím, že je to něco osobního, co patří jen nám a definuje nás.

Můj příběh, který se do své tvorby snažím vložit, je o stavech, prožitcích a pocitech, které se skrz moji tvorbu evokují. Uvědomuji si, jak důležitou roli v mém životě mají. Ze své podstaty jsem zvědavý člověk a věci poznávám nejen dle zraku, ale ráda je vnímám i pomocí doteků a vůní.

Šperky se stávají objekty, které daného nositele mohou přenést do „jiné reality“.

Představuji si situaci, kdy sedím v přeplněném metru, někde hluboko pod zemí, je brzy ráno a všichni jsou uzavřeni do svých „ulit“. Cítím nutnost uniknout pryč, nutnost přenést se do lesa, cítit vůni jehličí a dotýkat se struktury kůry stromů. Jak však takového stavu docílit? V tento moment se pro mě stává šperk médiem, které přece tohle může zprostředkovat. Vždyť od nepaměti zastávaly šperky funkci osobního talismanu.

Všechny tyto vědomé myšlenky mě vedly k tomu, abych si ujasnila, jaký bude můj cíl při tvorbě bakalářské práce.

Mým cílem je vytvořit objekty a šperky (od člověka pro člověka). Začala jsem se zabývat prvními fragmenty lidské tvorby. Uchvacují mě svou silnou formou. Někomu se tvary mohou zdát primitivní až naivní. Ale právě v jejich jednoduchosti je neskutečná síla. Zdá se mi, že právě tyto artefakty jsou jakýmsi společným jazykem všech lidí na této planetě. Svými liniemi a tvaroslovím nám dávají jasně najevo, čím jsou. Práce, které jsou staré jako lidstvo samo, na mě působí neuvěřitelným dojmem přirozenosti a lidskosti. Sošky z dob paleolitu – první vyobrazení lidského těla ve hmotné formě – ve mně evokují silný pocit lidské sounáležitosti.

Tyto rysy jsou podle mě do děl vryté hlavně kvůli tomu, že je stvořil člověk sám. Byl to delší proces lidského doteku a materiálu, díky kterému mohlo vzniknout umělecké dílo. Ovšem tyto sošky neměly jen ikonografickou a symbolickou funkci, byly to i předměty denní potřeby. Také do nich, stejně jako dnes, měl člověk tendenci vtisknout své já. Naše podstata se nemění, fungujeme stále na stejných principech. Stejná podstata lidského bytí. Objekty vzniklé v době paleolitu a neolitu mne však uchvátily svým surovým způsobem zpracování. S využitím materiálů, které člověka obklopovaly na samém začátku, jako je například hlína nebo dřevo.

3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Zaujala mne konfrontace lidského doteku a materiálu samotného. Takový přístup při zpracování materiálů vnímám i v raných pracích lidské tvorby. Člověk zpracovával takový materiál, který měl ve svém okolí a byl schopen ho vlastními silami opracovat. Z nutnosti vytvořit si nástroje, které mu umožní každodenní bytí. Při konfrontaci s jeho rukou vzniká však jedinečné umělecké dílo. Dle mého názoru existuje v lidských myslích něco jako „duše tvaru“. Podvědomě dáváme vznikajícím objektům tvary, které jsme již někde viděli, zažili...

V průběhu života si každý z nás vytváří podvědomě celou spleť sítí tvarů. Objekty, které vidáme v každodenním životě, v nás vyvolávají určité pocity. Konáme tak nevědomě, bez přemýšlení. Plné tvary sklenice v nás můžou vyvolávat dojem jakési plnosti, ženskosti, bujnosti. Naopak vzor na gauči v bibličtině obýváku v nás vzbudí nepříjemný pocit narušení, protože se náhodně podobá ošklivě zkroucenému kořenu.

Jak jsem se zmiňovala v úvodu procesu přípravy a postupu, k práci přistupuji stejným způsobem, po vzoru právě raných výtvorů lidstva. Nejvýraznějším prvkem celého konceptu mé bakalářské práce jsou samotné materiály, se kterými jsem byla takřka v každodenním kontaktu.

Využité materiály jsem zvolila tak, aby se jednalo o takové suroviny, které se vyskytují v mém okolí, v místě, kde jsem se narodila, odkud jsou mé kořeny. Využívám hlínu, která se vyrábí z podloží Západočeské pánve. Dále dřevo stromů, které rostou v naší krajině a jsou pro naši Českou republiku velmi příznačné.

Nikdy jsem takovým způsobem nepracovala. Vždy jsem si přesně určila koncept a samotnou podobu díla. Nyní je však samotný proces tvorby tím nejdůležitějším faktorem celé práce. Jak už jsem se zmiňovala v předchozím

textu, jde mi o dotek a propojení, v průběhu celé tvorby. V první fázi jsem uvažovala nad tím, jak budu surový materiál zpracovávat. Moje zkušenosti v této problematice se zpracováním dřeva a hlíny byly nulové. Myslela jsem, že dřevěné komponenty díla nechám zpracovat na CNC fréze a poté je budu formovat ručně. Později jsem si uvědomila, že počátečním strojovým zpracováním materiálu se od díla oddálím, najednou nebudu mít vše pod rukama já. Z tohoto důvodu jsem se vzhledem k svým nulovým zkušenostem se zpracováním dřeva rozhodla pro riskantní krok a všechny části své bakalářské práce jsem začala tvořit sama – vlastníma rukama.

Z lesa mého otce jsem si vzala několik kusů dřeva. Stála jsem před nelehkým úkolem. Nevěděla jsem, jak můžu vlastním dotekem a silou proniknout pod tvrdou kůru a začít objekt formovat a tvarovat. Každý kousek dřeva prošel dlouhým procesem opracování. Fázemi, kdy jsem každý kus dávala do rukou svých přátel a zajímalo mě, jak na ně daný objekt působí, jaké pocity v nich vyvolává. Konečný tvar je výsledkem dlouhodobého procesu tvorby. Při zpracování jsem vnímala jsem každý milimetr jeho povrchu. Stala jsem se součástí celé práce. To se mi v mé tvorbě ještě nestalo. Proces tvorby mne neskutečně naplnil a dal mi impulz pro tvorbu budoucí.

Uvědomila jsem si, že vytváření šperků/objektů od „člověka pro člověka“ je pro mne důležitým momentem, kterému se chci věnovat a rozvíjet jej. Každý člověk je jiný, a přece jsme všichni stejní. V tom nejupřímnějším nitru máme všichni stejné potřeby, kvůli kterým žijeme.

3.1 Použité materiály

Materiály, které v bakalářské práci využívám, jsou stěžejním prvkem celého konceptu. Právě skrz ně se snažím docílit propojení s dotyčnou osobou, která s objekty/šperky přijde do styku.

Nejdominantnějším z materiálů je dřevo. „*Dnešní člověk je s lesem spojen třemi vazbami: sociální, ekologickou a surovinovou.*“⁴ Konkrétně využívám dřevo lipové. Tuto dřevinu jsem si vybrala jak z důvodu měklosti materiálu, tak z důvodu, že se jedná o strom, který se hojně vyskytuje v prostředí, odkud já sama pocházím. Zároveň se jedná o materiál, který je velmi lehký. Umožňuje tedy zpracování většího objemu, ale ne na úkor jeho nositelnosti (ve formě šperku). Dalším výrazným rysem, se kterým se pro tuto práci ztotožňuji, je barevný odstín lipového dřeva. Ten ve mně evokuje barevnost lidského inkarnátu. Jemným broušením tohoto dřeva lze navíc docílit sametové struktury.

Ve své práci dále využívám hrnčířskou hlínu. Ta pochází z podloží Západočeské pánve. Jedná se tedy opět o lokální – mně blízký materiál. Tuto hlínu využívám ve světlém odstínu proto, aby souzněla s celkovým konceptem lidskosti.

Mimo tyto materie pracuji s bavlnou. Bavlnu využívám jako systém závěsu náhrdelníků, ale kvůli její měklosti a čistotě též jako „ochrannou schránku“ nošeného objektu/náhrdelníku.

Vybrané objekty jsem umístila na kovové stojánky, které jsou vytvořeny ze žluté mosazi.

⁴ KULA, Daniel a Élodie TERNAUX. *Materiology: průvodce světem materiálů a technologií pro architektky a designery*. Praha: Happy Materials, 2012. 342 stran. ISBN 978-80-260-0538-4. (s.14)

Do některých objektů jsem použila mýdlovou hmotu s vonnými esencemi. Hmota je lita přímo do tvaru. Po zatvrdnutí je vůně díky tomuto způsobu zpracování trvale zachována. Uzávěry objektů s vůněmi jsem vyřešila zátkami, které se do tvaru jednoduše našroubují pomocí závitů.

3.2 Zpracování

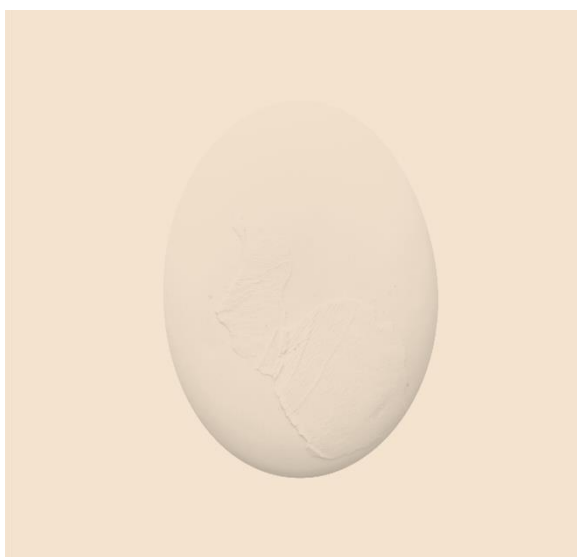
Ke zpracování vyčtených materiálů přistupuji ve všech případech podobným způsobem. Snažím se modelovat materiál pomocí svých manuálních sil a dovedností. Při práci s lipovým dřevem využívám nejrůznějších pomůcek (dláta, pily, apod...). Každý kus dřeva se postupně formoval v průběhu celé tvorby bakalářské práce. Tvar, který vznikl v první etapě opracování, se neustále měnil, dle mého aktuálního pocitu a rozpoložení.

Objekty, které jsou tvořeny z hrnčířské hlíny, jsou zpracovány podobně. K vytvoření výsledných tvarů jsem si sama vyráběla pomůcky, které mi samotnou výrobu umožnily. Následně jsem vyrobené předměty nechala vysoušet na přímém slunci a poté vystavit vysoké teplotě výpalu v plynové peci. Hlína mi umožnila velmi intimní kontakt při zpracování, a na jejím povrchu jsou zmapovány dotyky mých rukou. Tyto otisky zůstaly pouze v torzu tvarosloví. S hliněnou hmotou totiž pracuji jako u dřeva, postupným opracováváním. Když se hmota dostala z „koženého“ stavu do takového, kdy byla pevná a suchá, formovala jsem ji stejnými pomůckami jako lipové dřevo.

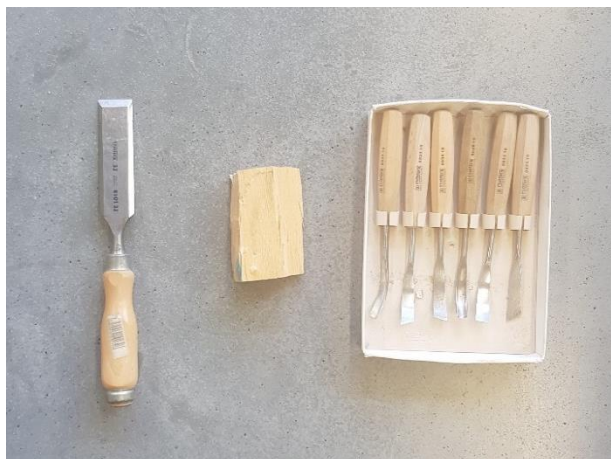
Mosazné stojánky jsou spojeny tvrdým pájením, pomocí stříbrné pájky.

Bavlněné komponenty práce jsou tvořeny z jednotlivých vláken, které splétám v jeden celek.

3.3 Fotodokumentace procesu tvorby

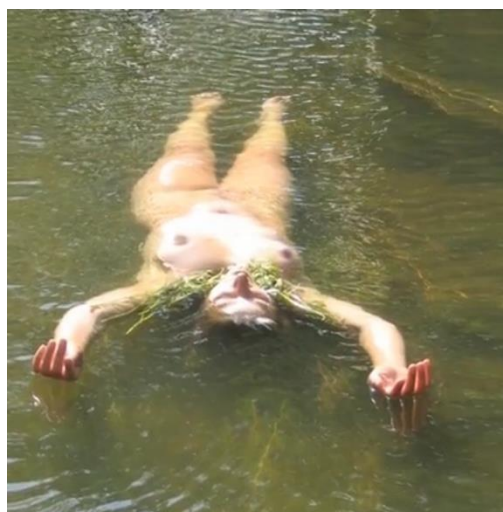
Příloha č.1 – Kolekce broží Sense „Být součástí“ – foto autor

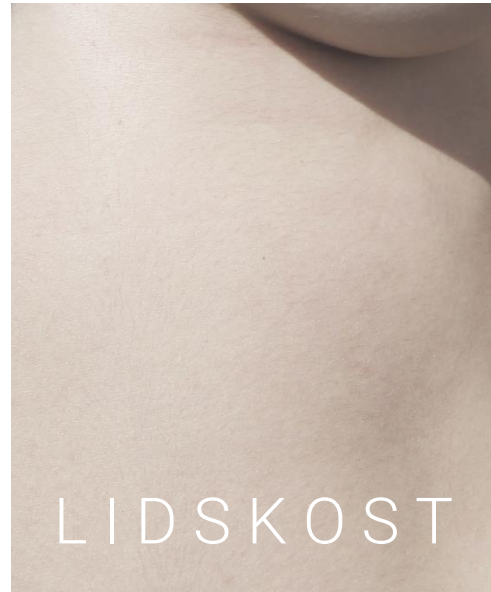
Příloha č.2 – Proces tvorby – foto autor

Příloha č.3 – Proces tvorby – foto autor

Příloha č.4 – Rešerše výtvarných děl – foto Marijke Schurink

Příloha č.5 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.6 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.7 – Bakalářská práce – foto autor

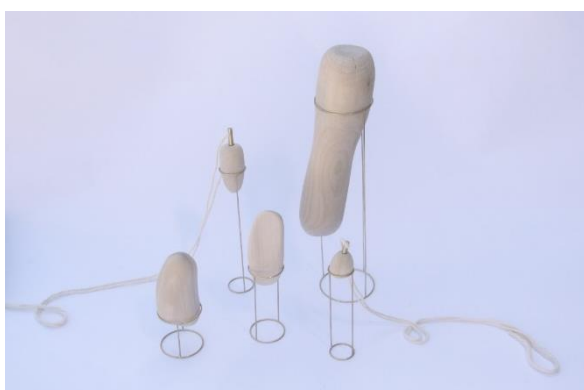
Příloha č.8 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.9 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.10 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.11 – Bakalářská práce – foto autor

4. POPIS VÝSLEDNÉHO DÍLA A JEHO VYUŽITÍ, ČI ADJUSTACE

Výsledné dílo se pohybuje na pomezí šperku a objektu. Zabývá se evokací pocitů a nálad skrze smyslové vjemy. Šperky/objekty z mé bakalářské práce jsou podány formou relaxačních předmětů, které však nemají danou formu využití. Hliněné „schránky“ mohou posloužit na jakýkoliv účel. Mohou plnit funkci osobní schránky na cennosti nebo z nich dotyčný může pít vodu ze studánky. Každý kus může být součástí každodenního života. Nositel tedy může kolekci využívat hned v několika rovinách. Jako relaxační pomůcku či praktický předmět.

Dřevěné objekty mají velmi hladký a příjemný povrch. Jemností materiálu jsem chtěla docílit co nejhladšího propojení skrz dotek. Tvary jsou formovány mou vlastní rukou. Na povrchu jsem v několika případech nechala odhalené přirozené nedostatky dřeva. Myslím si, že tento detail může také vyvolat jemnou hru při dotýkání se. Tvar prostě můžeme držet v ruce a dotýkat se jej, jezdit s ním jemně po svém těle, či si ho vzít na bavlně jako náhrdelník. Práce je založena na osobním dialogu s vlastníkem této kolekce, jeho interakcí a propojením.

Některé drobnější objekty jsou duté a mají ve svém středu použít aromaterapeutický éterický olej. Každý z těchto tvarů má vůni uzavřenou pomocí zátky, která se do tvaru našroubuje pomocí závitů. Závit umožnil velmi pevné spojení materiálu s bavlněným provázkem, na který je objekt umístěn.

Součástí kolekce jsou i zlaté stojánky. Ty mají symbolizovat povýšení všech objektů na úroveň muzejního artefaktu.

Inspirací pro tento moment mi byly právě nalezené objekty z dob pravěku, které, ač měly mít praktický význam, mnohdy je můžeme vnímat na úrovni uměleckého díla.

4.1. Podrobný popis díla

Výsledné dílo obsahuje celkem dvacet částí. Z toho deset dřevěných objektů, pět objektů z hlíny, dále pět kovových stojánek a bavlněná vlákna na zavěšení. Celkové dílo je při využití jako šperk velmi variabilní, umožňuje nositeli si s objekty „hrát“ a přizpůsobit si je svým potřebám a náladám.

Do celkem čtyř dřevěných tvarů jsem umístila vůně a uzavřela je závitovým uzávěrem. Ten má na konci vyvrtaný otvor, kterým lze jednoduše provléknout bavlněnou šňůrku. Objekt je možné po odšroubování závitového uzávěru položit na kovový stojánek a ten umístit do prostoru. Interiérem se tak může šířit příjemná vůně éterického oleje, který je uvnitř. Vůně jsem volila tak, aby jejich původ byl ryze přírodní. Jedná se o maceráty rostlin, dostupných běžně v naší krajině.

Celkový koncept propojení s přírodou asociuje instalace objektů/šperků v živém travním porostu.

5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

BERGER, John et al. *Způsoby vidění*. 1. vydání. V Praze: Labyrint, 2016. 150 stran. Labyrint fresh eye; 3. svazek. ISBN 978-80-87260-78-4.

PALLASMAA, Juhani. *Oči kůže: architektura a smysly*. Zlín: Archa, 2012. 85 stran. a Architektura. ISBN 978-80-87545-10-2.

KULA, Daniel a Élodie TERNAUX. *Materiology: průvodce světem materiálů a technologií pro architekty a designery*. Praha: Happy Materials, 2012. 342 stran. ISBN 978-80-260-0538-4.

b) Internetové zdroje

<http://marijkeschurink.com/portfolio/floating-necklace/>

<http://marijkeschurink.com/archief/>

6. RESUMÉ

The aim of my bachelor thesis is to create objects and jewellery (from human to human). I began to be interested in the first fragments of human outputs. I am captivated by their powerful form. They can appear to be primitive even naive, however, there is an incredible power in their simplicity. I seem to see these artefacts as a common language of all humans on this planet. They show us by their lines and morphology what they stand for. Works, old as humans themselves, give me an impression of unbelievable naturalness and humanity. Statuettes from palaeolithic period as the first representations of a human body in physical form call up in me a strong sense of human belonging.

I was impressed by confrontation of a human touch and material itself. I perceive such an approach within material processing even in the early works of human outputs when a man processed available material and was able to shape it by his own.

For my bachelor thesis I chose material which can be found near my birthplace's surroundings where my family roots are from. My final work lies somewhere between jewellery and object and it deals with evocation of feelings and temper via sense of perceptions. Jewellery/Objects from my bachelor thesis are submitted like objects of relaxation without having such a form of usage.

7. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č.1 – Kolekce broží Sense „Být součástí“ – foto autor

Příloha č.2 – Proces tvorby – foto autor

Příloha č.3 – Proces tvorby – foto autor

Příloha č.4 – Rešerše výtvarných děl – foto Marijke Schurink

Příloha č.5 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.6 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.7 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.8 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.9 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.10 – Bakalářská práce – foto autor

Příloha č.11 – Bakalářská práce – foto autor